

Sygn. akt II K 200/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 sierpnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy w II Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący SSR Kamila Firko

Protokolant Sylwia Domańska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Świdnicy R. A.

po rozpoznaniu w dniach 14 sierpnia 2014 roku, 25 września 2014 roku, 13 listopada 2014 roku, 4 grudnia 2014 roku, 22 stycznia 2015 roku, 9 kwietnia 2015 roku, 21 maja 2015 roku, 25 maja 2015 roku, 30 lipca 2015 roku, 27 sierpnia 2015 roku sprawy karnej

M. L. (1)

ur. (...) w S.

syna S. i L. z domu N.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 23 sierpnia 2012 roku w R. woj. (...) w miejscu wspólnego zamieszkania uderzył swoją żonę A. L. kilka razy rękami po głowie powodując u niej obrażenia ciała w postaci guzów na głowie oraz zasinienie lewej ręki w jej górnej części, które to obrażenia spowodowały naruszenie jej czynności narządów ciała na okres poniżej siedmiu dni

tj. o czyn z art. 157 § 2 i 4 k.k.;

II. w dniu 13 października 2012 roku w S. woj. (...) dokonał uszkodzenia ciała A. L. poprzez uderzanie pięściami po całym ciele oraz duszenie spowodował u niej obrażenia ciała w postaci zasinienia ramienia lewego na przedniej powierzchni o średnicy 2 cm, na tylnej powierzchni dwa zasinienia o średnicy 4 i 2 cm, zasinienia na tylnej powierzchni ramienia prawego o średnicy 2 cm, zasinienia przedniej powierzchni przedramienia lewego o średnicy 2 cm, które to obrażenia naruszyły jej czynności narządów ciała na okres poniżej siedmiu dni,

tj. o czyn z art. 157 § 2 k.k.;

III. w dniu 15 października 2012 roku w R., woj. (...) groził A. L. pozbawieniem życia, zabójstwem przystawiając ostre narzędzie do jej szyi, która to groźba wzbudziła w niej uzasadnioną obawę, że będzie spełniona

tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k.;

IV. w dniu 15 października 2012 roku w R. woj. (...) groził P. L. pozbawieniem życia, zabójstwem przystawiając ostre narzędzie do jego szyi, która to groźba wzbudziła w nim uzasadnioną obawę, że będzie spełniona

tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k.;

I. w granicach czynu opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. postępowanie karne o czyn polegający na tym, że oskarżony **M. L. (2)** w dniu 23 sierpnia 2012 roku w R., woj. (...), naruszył

nietykalność cielesną A. L. w ten sposób, że uderzył ją kilkakrotnie rękami po głowie, tj. występki z art. 217 § 1 k.k. umarza;

II. oskarżonego **M. L. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 157 § 2 k.k. i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza mu **karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności**,

III. oskarżonego **M. L. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w punktach III i IV części wstępnej wyroku, tj. występków z art. 190 § 1 k.k., przyjmując, iż czyny te zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k. i za czyny te na podstawie art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierza mu **karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności**;

IV. na podstawie art. 91 § 2 k.k. orzeczone wobec oskarżonego w pkt II i III części rozstrzygającej wyroku kary pozbawienia wolności łączy i wymierza oskarżonemu **karę łączną 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności**;

V. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres zatrzymania w sprawie od dnia 15 października 2012 roku do dnia 17 października 2012 roku;

VI. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S. kwotę 1889,28 zł brutto (jeden tysiąc osiemset osiemdziesiąt dziewięć złotych dwadzieścia osiem groszy) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;

VII. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie, wydatkami obciążając Skarb Państwa.

Sygn. akt **II K 200/14**

UZASADNIENIE

Po przeprowadzeniu rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony M. L. (2) mieszkał ze swoją żoną A. L. w R. przy ulicy (...), do dnia 17 września 2012 roku. W dniu 23 sierpnia 2012 roku oskarżony, będąc pod wpływem alkoholu, wszczął w domu awanturę. W jej trakcie uderzył żonę kilka razy po głowie i rękach, ubliżał jej. W trakcie zdarzenia oskarżony zadzwonił na policję, twierdząc, że pokrzywdzona go pobiła. Przybyły na miejsce patrol Policji zabrał M. L. (1) do izby wytrzeźwień. Po zejściu pokrzywdzona nie korzystała z pomocy lekarskiej, miała widoczne zasinienia z tyłu głowy i na lewej ręce. Podczas awantury w domu znajdowali się jedynie oskarżony i pokrzywdzona. Przed tym zdarzeniem oskarżony nie bił pokrzywdzonej.

Dowody:

- zeznania pokrzywdzonej A. L., k. 2-3, 10-11, 372v.-373.

W dniu 13 października 2012 roku A. L. była u swojej matki K. K. w S. przy ul. (...). Po wyprowadzeniu się z domu pokrzywdzona mieszkała tam i zajmowała się chorą psychicznie matką.

Po godz. 18.00 po dzwonku domofonu pokrzywdzona otworzyła drzwi, spodziewając się wizyty brata. W mieszkaniu była jedynie pokrzywdzoną z matką. Do mieszkania wszedł oskarżony, pod widocznym wpływem alkoholu, żądał, aby pokrzywdzona oddała mu telefon. Kiedy A. L. odmówiła, oskarżony, wyzywając pokrzywdzoną zaczął szarpać ją za ubranie i uderzać pięściami po całym ciele. Pokrzywdzona wzywała pomocy, a wówczas oskarżony złapał żonę za szyję i próbował dusić. W tym momencie do mieszkania wszedł partner życiowy A. P. L., który próbował uspokoić M. L. (1) i wypchnąć go z mieszkania. Po chwili oskarżony puścił szyję pokrzywdzonej i wyszedł na klatkę schodową. Tam nadal ubliżał żonie.

Krzyki pokrzywdzonej oraz jej matki, ich wołania o pomoc usłyszała sąsiadka E. J., która wyszła na korytarz i widziała, jak oskarżony szarpał A. L. za ubranie, krzycząc, że jeszcze tam wróci. Widząc, że awantura nie cichnie, E. J. zawiadomiła Policję.

Zdarzenie na korytarzu obserwowała także sąsiadka J. P., próbowała rozdzielić oskarżonego od pokrzywdzonej. Sąsiadka ta widziała, jak oskarżony szarpał pokrzywdzoną za ubranie, łapał ją za szyję, wykrzykiwał do niej wyzwiska: "szmato, ku.....". Przed przyjazdem funkcjonariuszy Policji oskarżony opuścił miejsce zdarzenia. Po zajściu pokrzywdzona udała się na Pogotowie.

Dowody:

- zeznania pokrzywdzonej A. L., k. 2-3, 10-11, 372v.-373,
- zeznania świadka P. L., k. 15-16, 366v.,
- zeznania świadka E. J., k. 26-27, 88v., 289v.-290,
- zeznania świadka J. P., k. 28-29, 89, 256v.-257,
- zaświadczenie lekarskie, k. 12-13.

W wyniku uderzania przez oskarżonego pięściami po ciele oraz duszeniu za szyję pokrzywdzona doznała następujących obrażeń: zasinienia ramienia lewego na przedniej powierzchni o średnicy 2 cm, dwóch zasinień na tylnej powierzchni o średnicy 4 i 2 cm, zasinienia na tylnej powierzchni ramienia prawego o średnicy 2 cm, zasinienia przedniej powierzchni przedramienia lewego o średnicy 2 cm. Obrażenia te naruszyły czynności narządów ciała pokrzywdzonej na okres poniżej dni siedmiu.

Dowody:

- protokół oględzin lekarskich, k. 14.

W dniu 15 października 2012 roku pokrzywdzona udała się z P. L. do swojego miejsca zatrudnienia – zakładu kamieniarskiego w R., aby poinformować pracodawcę, że źle się czuje po pobiciu przez męża. Tam spotkali oskarżonego, zatrudnionego w tym samym zakładzie. M. L. (2) ponownie używał wobec żony słów obelżywych, nazywał „dziwką i ku...”, pluł na pokrzywdzoną a następnie wyciągnął z kieszeni ostre narzędzie, wyglądające jak nóż lub scyzoryk, mówiąc, że dopadnie pokrzywdzoną i zabije. Następnie groził pozbawieniem życia P. L., przystawiając mu narzędzie do gardła. Zajście obserwował pracownik zakładu – świadek F. K., który widział, jak oskarżony wymachiwał trzymany w ręce przedmiotem w kierunku pokrzywdzonych.

Dowody:

- zeznania pokrzywdzonej A. L., k. 2-3, 10-11, 372v.-373,
- zeznania świadka P. L., k. 15-16, 366v.,
- zeznania świadka F. K., k. 22, 88v., 257,
- protokół przeszukania osoby, k.20-22.

M. L. (2) nie cierpi na chorobę psychiczną w znaczeniu psychozy, niedorozwój umysłowy ani też inne krótkotrwałe zaburzenie czynności psychicznych. Stwierdzono u niego zespół zależności alkoholowej i osobowość nieprawidłową. Tempore criminis miał zachowaną zdolność do rozpoznania znaczenia swoich czynów i pokierowania swoim postępowaniem.

Dowód:

- opinia sądowo-psychiatryczna, k. 205-208.

Oskarżony **M. L. (2)**, urodzony (...), z zawodu górnik, nie posiada nikogo na utrzymaniu. Był już kilkakrotnie karany, w tym za występki z art. 207 § 1 k.k.

Dowody:

- dane osobo-poznawcze, k. 35,

- dane o karalności, k. 377-379.

Stojący pod zarzutem popełnienia czynów z art. 157 § 2 i 4 k.k., art. 157 § 2 k.k. oraz z art. 190 § 1 k.k. oskarżony nie przyznał się do ich popełnienia, wyjaśniając, że to pokrzywdzona pobiła go w dniu 23 sierpnia 2012 roku oraz 13 października 2012 roku. Wyjaśnił nadto, że w dniu 15 października 2012 roku wdał się w kłótnię z żoną oraz jej partnerem i w trakcie sprzeczki zagroził P. L. uderzeniem, jeżeli ten nie pozwoli mu porozmawiać z żoną. Zaprzeczył, aby groził żonie lub też używał noża podczas zdarzenia (k. 35-41, 227-227v.).

Sąd zważył nadto, co następuje:

Dowody przeprowadzone w toku niniejszego postępowania wskazywały, w ocenie Sądu w sposób nie budzący wątpliwości, na sprawstwo i winę oskarżonego w zakresie wszystkich zarzuczonych mu przestępstw. Ustalając przebieg zdarzeń wskazanych w akcie oskarżenia Sąd oparł się przede wszystkim na zeznaniach obojga pokrzywdzonych. Zarówno A. L. jak i P. L. zeznawali konsekwentnie i logicznie, ich zeznania są spójne i obszernie, zasługują niewątpliwie na wiarę. O ile pierwsze zajście, w dniu 23 sierpnia 2012 roku odbyło się w mieszkaniu oskarżonego i pokrzywdzonej, bez udziału jakichkolwiek świadków to już kolejne zdarzenia – z dnia 13 i 15 października 2012 roku były obserwowane przez osoby bezstronne. Wersja zdarzeń przedstawiona przez pokrzywdzonych może być potwierdzona zeznaniami obiektywnych świadków. I tak, awantur w miejscu zamieszkania matki A. L., agresywne zachowanie oskarżonego, szarpanie, wyzywanie i duszenie żony znajdują potwierdzenie w zeznaniach sąsiadek: E. J. i J. P.. Obie zeznały, że pokrzywdzona i jej matka głośno wzywały pomocy i próbowały wypchnąć M. L. (1) z mieszkania. E. J. wezwała ostatecznie Policję, zaś druga z sąsiadek próbowała rozdzielić oskarżonego i pokrzywdzoną. Niewątpliwie zeznania tych świadków potwierdzają w sposób istotny wiarygodność zeznań A. L. i P. L., którzy w ten sam sposób opisywali zajście, co ma duże znaczenie przy ocenie tych dowodów, z uwagi na oczywisty konflikt między oskarżonym i żoną. Dodatkowo przebieg zajścia z dnia 13 października 2012 roku potwierdzają dokumenty w postaci zaświadczenie lekarskie z pogotowia ratunkowego oraz protokołu oględzin lekarskich.

Opis zdarzenia z dnia 15 października 2012 roku na terenie zakładu kominiarskiego w R. przedstawiony przez pokrzywdzonych znajduje swoje uzupełnienie w zeznaniach świadka F. K.. Świadek ten, choć nie potrafił konsekwentnie wskazać odległości, z jakiej obserwował zdarzenie i zeznał, że nie słyszał przebiegu sprzeczki między M. L. (2) a pokrzywdzonymi, to jednak konsekwentnie twierdził, że oskarżony trzymał w ręku narzędzie, którym „wymachiwał” w kierunku A. L. czy P. L.. Nadto zgodnie z treścią protokołu przeszukania zatrzymanego w tym samym dniu oskarżonego wynika, że miał on przy sobie scyzoryk.

Powyższe rozważania wskazują jednoznacznie, że wersja zdarzeń przedstawiana przez pokrzywdzonych znajduje istotne potwierdzenie i uzupełnienie w zeznaniach bezstronnych świadków, którzy niewątpliwie nie mieli interesu w tym, aby obciążać bezpodstawnie oskarżonego.

W konsekwencji należało przyjąć, że wyjaśnienia oskarżonego, pozostające w sprzeczności ze wszystkimi pozostałymi dowodami, nie zasługują na wiarę. Sąd potraktował je zatem jako przejaw realizacji przyjętej linii obrony i próby uniknięcia odpowiedzialności karnej.

Co do pierwszego zdarzenia ustalono, że dnia 23 sierpnia 2012 roku, oskarżony, uderzając pokrzywdzoną rękami po głowie, naruszył tym samym ustawowe znamiona występku z art. 217 § 1 k.k. Opis czynu i kwalifikacja wskazane w akcie oskarżenia wymagały korekty, bowiem po zdarzeniu A. L. nie korzystała z pomocy lekarskiej, nie było zatem możliwości ustalenia, czy i jakie obrażenia odniosła tego dnia. W pkt I części rozstrzygającej wyroku Sąd omyłkowo stwierdzając przedawnienie karalności czynu z art. 217 § 1 k.k., umorzył postępowanie w oparciu o przepis art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k.

Odnośnie drugiego czynu, popełnionego przez M. L. (1) w dniu 13 października 2012 roku, Sąd przyjął, w oparciu o zeznania świadków i opinię lekarską, że oskarżony wyczerpał znamiona występku z art. 157 § 2 k.k. i za czyn ten na podstawie powołanego przepisu wymierzył oskarżonemu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Przeprowadzone w trakcie postępowania dowody pozwalały nadto na ustalenie, że oskarżony w dniu 15 października 2012 roku groził A. L. i P. L. pozbawieniem życia przy użyciu ostrego narzędzia. Nie ulegało też wątpliwości, że pokrzywdzeni obawiali się spełnienia tychże gróźb, zwłaszcza mając na uwadze dotychczasowe agresywne zachowanie sprawcy. Oba występkі groźby karalnej zostały popełnione w tym samym dniu i z wykorzystaniem takiej samej sposobności dlatego też Sąd, przyjmując że czyny te stanowiły ciąg przestępstw, wymierzył za nie na podstawie art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. karę 4 miesięcy pozbawienia wolności.

W ocenie Sądu obie wymierzone kary są współmierne do charakteru przedmiotowych przestępstw, ich znacznej społecznej szkodliwości, spełnią również swoje cele wychowawcze oraz w zakresie prewencji ogólnej oraz szczególnej.

Przy wymiarze kary jako okoliczności obciążające Sąd miał na uwadze przede wszystkim agresywny sposób działania oskarżonego, jego uprzednią kilkakrotną karalność, a nadto co do czynu II działanie pod wpływem alkoholu. Należy podkreślić, że skazanie oskarżonego za znęcanie nad żoną nie powstrzymało go przed agresywnymi zachowaniami wobec niej, choć jednocześnie Sąd miał na uwadze niewątpliwie silne emocje, kierujące działaniem oskarżonego, powstałe na tle rozstania z żoną. Sąd potraktował te emocje jako okoliczność łagodzącą, choć w żaden sposób nie tłumacząc one ani nie uzasadniając zachowania M. L. (1).

Wobec powyższego Sąd orzekł jak w pkt II i III części dyspozytywnej wyroku.

Wymierzając karę łączną pozbawienia wolności w pkt IV części dyspozytywnej orzeczenia Sąd zastosował zasadę całkowitej absorpcji, mając na uwadze bliski związek podmiotowy, przedmiotowy i czasowy popełnionych przestępstw. W konsekwencji Sąd na podstawie art. 91 § 2 k.k. wymierzył karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności.

W pkt V orzeczenia na podstawie art. 63 § 1 k.k. Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet wymierzonej kary łącznej pozbawienia wolności okres zatrzymania od dnia 15 października 2012 roku do dnia 17 października 2012 roku.

Zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, Sąd zasądził na rzecz obrońcy adw. M. S. kwotę 1889,28 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.

Z uwagi na trudną sytuację materialną oskarżonego na podstawie przepisu art. 624 § 1 kk zwolniono go od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w niniejszej sprawie.